

Alminnelige bestemmelser for De hellige tre dagene – skjærtorsdag, langfredag og påskenatt

1. Påsken er den fremste av kirkeårets tre store høytider, som har sin særegne dramaturgi i menighetenes gudstjenesteliv. Det forutsettes at dette ligger til grunn for menighetenes plan for gudstjenester i den stille uke.
2. Høytidsgudstjenesten på første påskedag er det naturlige høydepunkt i påskefeiringen. Alle menigheter bør gis tilgang til å feire høytidsgudstjeneste denne dagen eller på andre påskedag eller unntaksvis på den påfølgende søndagen.
3. De tre dagene skjærtorsdag, langfredag og påskeaften/påskenatt er en opptakt til påskedag, og danner en helhetlig liturgisk ramme rundt påskens drama. Der forholdene gjør det mulig, bør menigheten gis tilgang til å feire alle disse tre gudstjenestene, men hver gudstjeneste kan også feires for seg. Flere menigheter kan gå sammen om en felles helhetlig feiring.
4. Der en eller flere av dem er i bruk, vedtar menighetsrådet en lokal grunnordning for formen på de tre gudstjenestene på skjærtorsdag, langfredag og påskeaften/påskenatt og sammenhengen mellom dem. Ordningen supplerer grunnordning for hovedgudstjenesten, og følger samme vedtaksprosess.

Menighetsrådet avgjør:

- a. Om det skal være et måltid i forbindelse med gudstjenesten skjærtorsdag
 - b. Om fotvasking skal inngå i skjærtorsdagsgudstjenesten
 - c. Om det skal brukes røkelse på påskenatt
5. I menigheter der det ikke er ressursmessig grunnlag for å feire mer enn én gudstjeneste i løpet av den stille uke og påsken, kan menighetsrådet vedta en lokal ordning for en «samlegudstjeneste» for denne perioden.